

българ е корень, а *инъ, ія, щина, ж, ѿж* сѣ окончанія.

148. Да ся произведе рѣчь, ще каже да ся даде на еднѣ рѣчь друго окончаніе, та да излѣзе нова съ друго значеніе; като отъ *домъ*, произвожда ся *домашный, домовникъ*.

а) Сѣществителны, произведены отъ сѣществителны.

149. Между сѣществителны-ты, кои-то ся произвождать отъ другы сѣществителны, влизать *умалишелны-шы, увеличишелны-шы, мѣшны-шы, народны-шы* и пр.

150. *Умалишелны* отъ мъжскый родъ имѣть окончаніе *ецъ*; отъ женскый — *ица* или *ка*, а отъ срѣдній *енце*; като: *мѣжецъ, женица, дѣшенце; бабка, женка*.

Има и на *че* умалителны произведены, отъ имена отъ мъжскый родъ, като: *сшолче крѣшче*.

151. *Увеличишелны-шы* имѣть окончаніе *ище*, като: *градище, бабище, куище*.

152. *Мѣшны-шы*, т. е. имена, кои-то показвать мѣсто-то, отгдѣ-то е нѣкой, имѣть окончанія: *ецъ, ка, че*; като: *Тръновецъ, Тръновка, Тръновче, или нецъ, нка, нче* за тыя, кои-то сѣ произведены отъ имена съ окончаніе *ія*; като: *Софіянецъ, Софіянка, Софіянче*, или най-сѣтнѣ *чянинъ, чянка, чянче*, кога-то сѣ произведены отъ имена съ окончаніе на *ца*, като: *Злашичянинъ, Злашичянка, Злашичянче*.